

(1786) “श्लिष आलिङ्गने” (IV-दिवादि:-1186. सक. अनि. पर.)

‘श्लिष्यत्यालिङ्गने, दाहे श्लेषति श्लेषते, णिचि ॥’ (श्लो. 175-6) इति देवः ।

श्लेषयेत्—’ (श्लो. 175-6) इति देवः ।

आश्लेषः—नक्षत्रविशेषः, आलिङ्गनं च । संज्ञायां, करणे वा घञ् अत्र ।

आश्लेषी—णिनिः । श्लेषः—अलंकारविशेषः ।

आश्लिष्टः कन्यां देवदत्तः ; ‘गत्यर्थाकर्मक—’ (3-4-72) इत्यादिना कर्तरि क्तः ।

श्लेष्मा—औणादिकः (द. उ. 6-73) मनिप्रत्ययः । रोगविशेषस्य, तज्जनक-
शारीरकपदार्थविशेषस्य च नाम । इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिक-
तुष्यतिवत् (758) बोध्यानि ।

(1787) “श्लिष श्लेषणे” (X-चुरादि:-1574. सक. सेट्. उभ.)

सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकक्रीटयतिवत् (194) बोध्यानि ।

(1788) “श्लिषु दाहे” (I-भ्वादि:-702. सक. सेट्. पर.)

‘श्लिष्यत्यालिङ्गने दाहे श्लेषति श्लेषणे णिचि ॥’ (श्लो. 175) इति देवः ।

श्लेषकः-षिका, श्लेषिषकः-श्लिषिषकः-षिका, श्लेषकः-षिका ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकपोषतिवत् (1026) उद्घानि ।

(1789) “श्लोकृ सङ्घाते” (I-भ्वादि:-77. सक. सेट्. पर.)

‘संघातः=ग्रन्थः’ इति सायणः । ‘—संघाते वर्जने सर्जने’ इति वोपदेवः ।

‘—संघाते—संहनने, संहन्यमाने च’ इति क्षीरस्वामी । ‘संघातो—ग्रन्थः ।

स चेह ग्रन्थमानव्यापार इति स्वाम्यादयः । काश्यपादयस्तु ग्रन्थितृव्यापारः

इति ग्रन्थातिवत् सकर्मकः इति ‘धातुवृत्तावुक्तम् । सर्वाण्यपि रूपाणि क्रेपतिवत्

(261) ज्ञेयानि । ‘स चेह ग्रन्थमानस्य व्यापारो ग्रन्थितुर्वा । आद्येऽकर्मको

द्वितीये सकर्मकः’ इति सिद्धान्तकौमुदी ।

(1790) “शोणु संघाते” (I-भ्वादि:-457. सक. सेट्. पर.)

तालव्योष्मादिरयम् । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्लेवतिवत् (291) ज्ञेयानि ।

(1791) “श्वकि गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-96. सक. सेट्. आत्म.)

‘श्वकि—’ इति मैत्रेयः ।

I. ‘श्याद्व्यधाश्रुसंज्ञवतीणवसावहलिहश्लिष—’ (3-1-141) इति कर्तरि णप्रत्ययः ।